

Sygn. akt IV U 1027/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2017 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania R. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 8 grudnia 2016 r. Nr (...)

w sprawie R. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala R. M. prawo do emerytury od dnia 1 listopada 2016 r.

Sygn. akt IV U 1027/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 grudnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), odmówił R. M. prawa do emerytury, ponieważ na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Do pracy w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył 3 lata i 17 dni, tj. okres zatrudnienia od 1.12.1994r. do 31.05.1998r. w zakładzie (...) w W. na podstawie zaświadczenia o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach z 11.04.2006r. (z wyłączeniem zwolnień lekarskich).

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony R. M., wskazując, że od dnia 27 listopada 1979r. rozpoczął pracę jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony i do dnia 1 stycznia 1999r. pracował w szczególnych warunkach (odwołanie, k. 1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 2-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony R. M., ur. (...), złożył w dniu 22 listopada 2016r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999r. okresy składkowe i nieskładkowe uzupełnione pracą w gospodarstwie rolnym w łącznym wymiarze 25 lat, w tym 20 lat, 6 miesięcy i 18 dni okresów składkowych oraz 6 miesięcy i 1 dzień okresów nieskładkowych. Do pracy w szczególnych warunkach zaliczono 3 lata i 17 dni, tj. okres zatrudnienia od 1.12.1994r. do 31.05.1998r. w zakładzie (...) w W. na podstawie zaświadczenia o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach z 11.04.2006r. Z uwagi, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udokumentował co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, zaskarżoną decyzją z dnia 8 grudnia 2016r. odmówiono mu prawa do emerytury (decyzja z 8.12.2016r. k.20 akt emerytalnych).

Ubezpieczony R. M. był zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych w następujących zakładach pracy:

1. w Spółdzielni (...) Oddział w W. od 27 listopada 1979r. do 31 marca 1981r.;
2. w (...) Spółdzielni (...) w W. od 1 kwietnia 1981r. do 31 grudnia 1985r.;
3. w Wojewódzkim Związku Spółdzielni (...) w Zakładzie (...) w W. od 1 stycznia 1986r. do 7 grudnia 1989r.
4. w Spółdzielni (...) w W. od 8 grudnia 1989r. do 30 listopada 1994r.;
5. w Zakładzie (...) sp. z o.o. w W. od 1 grudnia 1994r. do 31 maja 1998r.

Organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu do pracy w szczególnych warunkach okres zatrudnienia od 1.12.1994r. do 31.05.1998r. w Zakładzie (...) sp. z o.o. w W. na podstawie zaświadczenia o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach z dnia 11.04.2006r. wystawionego przez (...) sp. z o.o. następcę prawnego w/w Zakładu (zaświadczenie o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach k. 15 akt emerytalnych).

W trakcie zatrudnienia w Spółdzielni (...) był kierowcą samochodu ciężarowego marki S. o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Zakład ten został przejęty przez Spółdzielnię (...) w W.. Ubezpieczony zatrudniony był w pełnym wymiarze czasu pracy. W związku z likwidacją gospodarstwa samochodowego w (...) Spółdzielni (...) w W. w dniu 31 grudnia 1985r. R. M. został przejęty przez Zakład (...) w W. od dnia 1 stycznia 1986r. z zachowaniem ciągłości pracy i płacy. Następnie organizacja transportu mleka została ponownie przejęta przez (...) Spółdzielnię (...). Ubezpieczony posiada prawo jazdy kategorii A, B, C, E. Wnioskodawca był kierowcą samochodu (...) pojazdu przystosowanego do odbioru mleka bezpośrednio od rolników. Zlewianie mleka zajmowało około 10-15 minut. W ciągu dnia kierowca mógł obsługiwać około 8-10 zlewni czy też 1 dużą zlewnię i 4 małe w czasie jednego kursu, przy czym kursów było około 2-3. Kierowanie samochodem ciężarowym mogło zajmować około 80% czasu pracy, zaś przez pozostały czas kierowca był w gotowości do świadczenia pracy, kiedy to odbywały się czynności związane ze zlewaniem mleka.

Ubezpieczony jako członek otwartego funduszu emerytalnego wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił, w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach organu rentowego i aktach osobowych ubezpieczonego, jak również na podstawie zeznań świadków J. B. i K. M. oraz zeznań ubezpieczonego R. M., które są spójne, logiczne i w całości wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego R. M. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl powołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 w zw. z § 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w ww. wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 powołanego Rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek w dniu 7 lutego 2016r., spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy, wykazując 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych uzupełnionych okresem pracy w gospodarstwie rolnym, jak również jako członek otwartego funduszu emerytalnego wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Do stażu pracy w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył 3 lata i 17 dni, tj. okres zatrudnienia od 1.12.1994r. do 31.05.1998r. w zakładzie (...) w W. na podstawie zaświadczenia o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach z 11.04.2006r. Ubezpieczony podnosił, że nieprzerwanie od dnia 27 listopada 1979r. wykonuje pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy – w postaci dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego i aktach osobowych, zeznań świadków J. B. i K. M. oraz zeznań ubezpieczonego – dał podstawy do stwierdzenia, że R. M. od dnia 27 listopada 1979r. do 31 maja 1998r. wykonywał pracę kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony czy też samochodu przystosowanego do przewozu mleka w zakładach pracy wskazanych w stanie faktycznym. Praca kierowcy samochodu ciężarowego była jego wyłącznym zajęciem, wykonywał ją stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. W ocenie Sądu stwierdzenia tego nie podważa okoliczność, że samo prowadzenie pojazdu ciężarowego zajmowało około 80% czasu dnia pracy, bowiem kierowca musiał oczekiwać na zlanie mleka w zlewni. Niewątpliwie wówczas kierowca pozostawał w gotowości do świadczenia pracy, innych prac nie wykonując. Powyższe potwierdziły zeznania świadków J. B. i K. M., którym Sąd dał wiarę w całości. Wobec tego ubezpieczony R. M., będąc zatrudnionym w Spółdzielni (...) Oddział w W., (...) Spółdzielni (...) w W., a także w Wojewódzkim Związku Spółdzielni (...) w S. Zakładzie (...) w W. wykonywał prace wskazane w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) w wykazie A, Dziale VIII poz. 2, tj. prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów. Cały

okres zatrudnienia R. M. w w/w zakładach pracy jako kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony należało zaliczyć do okresu pracy w szczególnych warunkach. Tym samym ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się okresem pracy w szczególnych warunkach w wymiarze ponad 15 lat, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Całokształt okoliczności niniejszej sprawy dał podstawy do stwierdzenia, że R. M. spełnił wszystkie przesłanki do przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym określone w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił R. M. prawo do emerytury od dnia 1 listopada 2016r., tj. od miesiąca, w którym złożono wniosek o emeryturę.